

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு சமண நூல்களில் வாழ்வியல்அறம்

சு. அற்புதவள்ளி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, மங்கையர்க்கரசி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, பரவை, மதுரை-625402, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Virtue of Life in Jain Texts of Pathinen Kilkanakku

S. Arputhavalli a, *

^a Department of Tamil, Mangayarasi College of Arts and Sciences for Women, Paravai, Madurai-625402, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
arputha9294@gmail.com

Received: 05.08.2022
Revised: 26-09-2022
Accepted: 11-10-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

The experience in the day-to-day events of life is permanent. Literature has been created to highlight the activities of that life. Literature has been created as a guidebook for future generations and to create the inner feelings of people as they really are. Jain literature says that the maintenance of virtue is very essential for life. Through various songs, it emphasizes what kind of good qualities should be practiced in the household. It says that those who are in the household should add virtue rather than adding material things. It warns us to have five duties, such as increasing friends, reducing enemies, cohabiting with the wife, and showing love for one's neighbours. There is also some decency in doing charity. There are opinions that directly say that wanting favours should not be done and that the community people should follow charity without considering the recompense. The most important characteristic of the household is the hospitality trait. It states that it is necessary to act with love and character during the hospitality and not to go as a feast to the wealthy person. Jain literature says that every human being living in society should not do unwanted things with the intention of maintaining virtue, but should only do what is needed. All the virtues to be performed by an individual are explained in the Jain texts. It is also felt that it is necessary to follow it.

Keywords: Pathinen Kilkanakku, Virtue of Life, Literature, Guide book, Songs

முன்னுரை

இந்திய வரலாற்றில் வேதகாலம் மிக முக்கியமான சமூகப் பிரிவுகளை அறிமுகப்படுத்தியது. மக்கள் சமூகம் அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்று நான்கு பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. இவற்றுள் அந்தணர்களின் ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த விழைந்த சமயமே சமண சமயம் ஆகும். இச்சமண இலக்கியங்களில் பல்வேறு வகையான அறக்கருத்துக்கள் இயம்பப்பட்டுள்ளன. இவ்வறங்களை மேற்கொள்ளும் வாழ்வே 'வாழ்வியல்' அறமாகும். இவற்றுள் மக்களின் பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை, ஆண் பெண் உறவு, சமுதாய அமைப்பு, வாழ்க்கை போராட்டம், கல்வி, அரசியல், பொருளியல் போன்ற எண்ணற்ற களங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் மெய்மை நெறியே "வாழ்வியல் அறம்" ஆகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள சமண நூல்களில் இல்லறம், துறவறம் ஆகிய ஒழுக்கங்களின் வாயிலாக அறக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. சமணர்கள் துறவற ஒழுக்கங்களை மிகுதியாகக் கூறாமல். வாழ்வியலுக்கான ஒழுக்கங்களை அதிகமாக தன் நூல்களில் கூறியுள்ளனர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களான 11 நூல்களுள் சமண நூல்களான நாலடியார், பழமொழி நானூறு,

சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி ஆகிய நான்கு நூல்களும் வாழ்வியலுக்கான அறங்களைப் போதிக்கின்றது. சமண இலக்கியங்களில் மனிதநேயம் சார்ந்த வாழ்வியல் அறக்கருத்துக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இந்நூல் கூறும் வாழ்வியல் அறங்களை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இல்லறம்

மனைவி, மக்கள், சுற்றம் என அனைவரும் சூழ்ந்து வாழும் வாழ்வே இல்வாழ்க்கை. இங்குச் செயல்படுத்தப்படும் செயல்கள் யாவும் அறம் பொருந்தியவனாக இருக்க வேண்டும். அபிதான சிந்தாமணி இல்லறத்தினை “கொடுத்தலும் கூடலும் இன்மையும் ஒழுக்கமும் புணர்தல் புணர்ந்தோர்ப் பேணல் மற்றை யாவுமாம்” என்கிறது (Singaravadivelan, 1992). இவ்வாறு இல்லற வாழ்வில் கொண்டொழுகும் அறமே இல்லறம் சார்ந்த வாழ்வியல் அறமாகும். இங்கு ஒவ்வொரு நபரும் பல்வேறு பண்புகள் கொண்டொழுகுவர்.

பண்பு சார்ந்த அறம்

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு உயிர்களிடமும் பல்வேறு பண்புகள் காணப்படுகின்றன. பண்பு என்பதனை, “ஒன்றிற்கு இருக்கும் அல்லது இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் தன்மை” என்கிறது (Annamalai, 1992). இந்தியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி. இதன் அடிப்படையில் இல்லறத்தார்க்கு உரிய அறம் சார்ந்த பண்புகளைச் சமண நூல்கள் இயம்புகின்றன. அப்பண்புகளில் குடும்பம் சார்ந்த பண்புகளும் அடங்கும்.

குடும்பம்

சமூகத்தின் முக்கிய அமைப்பு குடும்பம் ஆகும் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கடமை இருக்கிறது. குடும்பம் என்பதனை “கணவனும் மனைவியும் தன் குழந்தையோடு மற்றும் நெருங்கிய உறவினரோடு கூடி வாழும் அமைப்பு” (இ. அண்ணாமலை-1992) என்கிறது இக்கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி. ஒரு குடும்பத்தில் இல் வாழ்க்கையின் பண்பாக அன்பையும் பயனாக அறத்தையும் திருவள்ளுவர் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். இதனை,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது”

என்ற குறட்பா வழி அறிய முடிகிறது (Parimelzhagar, 2008). அறநெறிப்பட்ட இல்வாழ்வு அனைவராலும் போற்றப்படும் அதுவே சிறந்ததும் கூட. ஆகையால் தான் வள்ளுவரும் இல்லறத்தார் ஒழுக்க வேண்டிய அறங்களைக் கூறி இல்லறவியல் என்ற ஓர் அதிகாரத்தைப் படைத்துள்ளார். இதனை,

“அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்

பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று”

என்று குறிப்பிடுகிறார் (Parimelzhagar, 2008). குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகளைப் பற்றிய எதிர்கால எண்ணத்துடன் செயல்படுபவர்கள் பெற்றோர்கள் ஆவர். பெற்றோர்களுள் சிலர் தான் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குப் பொருள் சேர்ப்பதையே எண்ணமாகக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். இவை உமக்குப் பயன் தராது. சிறியதாக இருந்தாலும் நீ செய்த அறமே பயன் தரும் என்று கூறி இல்வாழ்க்கையில் உள்ளோர் அறம் செய்தல் வேண்டும் என்கிறது நாலடியார். இதனை,

“மனைப்பாசம் கைவிடாய், மக்கட்கு என்று ஏங்கி

எனைத்தாழி வாழ்தியோ நெஞ்சே எனைத்தும்

சிறுவரையே யாயினும் செய்தநன் றல்லால்

உறுபயனோ இல்லை உயிர்க்கு”

என்ற பாடல் அடிகள் (Gowmareeshwari, 2006). இதன் மூலம் இல்லறத்தின் பயன் அறஞ்செய்தலே என்ற கருத்தினை இல்லறத்தில் உள்ளோருக்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளமை அறியமுடிகிறது. மனைக்கு விளக்காக விளங்குபவள் மனைவியே என்பதனை “மனை” என்னும் சொல்லாட்சி உணர்த்துகின்றது. சிறந்த மனைவியைப் பெறாதவன் உடைய இல்வாழ்க்கை பாழும் காடாகும் என்று கூறுவதன் மூலம் மனைக்கு விளக்கு மனைவியே ஆவாள் என்பதை அறியமுடிகின்றது. இக்கருத்தின் மூலம் இல்லறத்தில் மனைவியின் முக்கியத்துவத்தை,

“மழைதிளைக்கும் மாடமாய் மாண்பு அமைந்த காப்பாய்

இழைவிளக்கு நின்று இமைப்பின் என்னாம் விழைதக்க

மாண்ட மனையாளை இல்லாதான் இலாகம்

காண்டற்கு அரியது ஓர் காடு”

என்ற பாடல் அடிகள் கூறுகின்றன. இக்கருத்தினையே நான்மணிக்கடிகையும், “மனைக்கு விளக்கம் மடவார்” என்று கூறுகின்றது (Gowmareeshwari, 2006).

பெண்களிடம் உள்ள தன்மைகளில் பெரிதும் போற்றக்கூடிய ஒரு தன்மை அவர்களின் கற்ப நிலை ஆகும். கற்பிற்கு அடிப்படையாக அமைவது நாணம். பழமொழி நானூறு இல்வாழ்க்கை என்னும் அதிகாரத்தில் பெண்களின் கற்ப நிலைக்கு அடிப்படையான நாணம் குறித்து கூறுகிறது. நாணத்தின் முக்கியத்துவத்தை,

“நாண் இன்றி ஆகாது பெண்மை”

என்று பழமொழி நானூறு பாடல் அடிசுட்டிச் செல்கிறது (Gowmareeshwari, 2006). இக்கருத்து,

“கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநதல்

நல்லவர் நாணுப் பிற”

என்ற குறட்பாவும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது (Parimelzhagar, 2008). இதன் மூலம் குடும்பத்தில் அன்பு அகலாது அறம் ஒம்புதல் வேண்டும் என்கின்றன சமண நூல்கள். இல்லறத்திற்கு அழகு சிறந்த இல்லறத்தரசியே என்று கூறி இல்லத்தில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை நமக்கு உணர்த்தி எதிர்காலத்தை நோக்கியும், இக்காலத்தை நோக்கியும் செயல்படச் செய்கிறது.

இல்வாழ்வாரின் கடமை

இல்லம் என்பதே ஒரு புனிதமான இடமாகும். அங்கு அறம் மட்டுமே பேணுதல் வேண்டும். அங்கு வாழும் மக்களுக்கென்று சில கடமைகளும் உண்டு. அவற்றை கடைப்பிடித்தலே சிறப்புக்குரியது. இதனை,

“இழியினர்க்கே யானும் பசித்தார்க்குண் ஈதல்

கழிசினங் காத்தல் கடன்”

என்கிறது சிறுபஞ்சமூலம் (Gowmareeshwari, 2006). இதன் வழி இல்லறத்தார் உணவு படைத்தலும் சினம் காத்தலும் நன்று என்பதை அறிய முடிகின்றது. இல்வாழ்வாரின் பொதுப் பண்புகளைக் கூறுகின்ற சிறுபஞ்சமூலம், சிறப்புப் பண்புகளாக இல்வாழ்வாரின் கடமைகளையும் கூறுகின்றது. நண்பர்களைப் பெருக்குவதும், பகைவர்களைக் குறைப்பதும், மனைவியோடு கூடி இன்புற்று வாழ்வதும், மனைவியின் சுற்றத்தாரிடத்தும் தன் சுற்றத்தாரிடத்தும் அன்பு நீங்காமையும் ஆகிய ஐந்தும் இல்வாழ்வாரின் கடமையாகும் என்கிறது. இதனை,

“நட்டாரை யாக்கிப் பகைபணித்து பையெயிற்றுப்

பட்டா ரகலல்கு லார்படிந்து - ஒட்டித்

தொடங்கினார் இல்லகத் தன்பின் துறவா"

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியலாம் (Gowmareeshwari, 2006). ஆக இல் வாழ்வாரின் கடமை இன்னவை என்று கூறி தம்மை இக்கடமைகளைக் கொண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும் என்று எச்சரிக்கின்றது. இதனை அறிந்து பிறவிக் கடனைச் செய்தருள் வேண்டும் என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஈகைப் பண்பு

அகக்குறிப்பும் முகக்குறிப்பும் ஒன்றாக இருந்து ஒருவருக்கு ஈயும் தன்மைதான் ஈகை ஆகும். "பெருந்தன்மையோடு செய்யப்படும் பொருள் உதவியே ஈகை ஆகும்"⁸ (இ. அண்ணாமலை-1992) என்கிறது க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி.

மனிதக் குலத்துக்கே உரிய ஓர் உயர்ந்த பண்பு தான் ஈகை. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஈகைப் பண்பு கொண்டு செயல்படுவானாயின் அவனுக்கும் அவர்களது சந்ததியினருக்கும் அறமே விளையும். இதனையே நாலடியாரும் மறுமையில் கிடைக்கப் போகும் பலனையும் இம்மையில் கிடைக்கப் போகும் பலனையும் எண்ணிப் பார்த்து முடிந்தவரைப் பிறருக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்கிறது. இதனை,

"மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி ஒருவர்க்கு

உறுமாறு இயை கொடுத்தல்"

என்கின்றது நாலடியார். ஈகை செய்வதிலும் சில நாகரிகம் உண்டு. இசை நோக்கி ஈகை செய்தல் கூடாது. கைம்மாறு கருதாமல் ஈதல் வேண்டும் (Gowmareeshwari, 2006). இதனை,

"இசை நோக்கி ஈகின்ற ஈகை

கூலிக்குச் செய்துண்ணு மாறு"

என்ற பாடலடிகள் காட்டுகின்றன (Gowmareeshwari, 2006). மனிதர்களுக்குள்ளே ஈகைப்பண்பே தலை சிறந்ததாக போற்றப்படுகிறது. ஈகை செய்வதால் மிகப்பெரிய பயன் வந்து சேருமென்று சிறுபஞ்சமூலம் கூறுகின்றது. இதனை,

"உண்ணெகிழ்ந் தீயிற் சிறிதெனினும்

குன்றுபோற் கூடும் பயன்"

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன (Gowmareeshwari, 2006). ஈகைப் பண்பு கொண்டவன் மனிதன். அனைத்து வளங்களும் பெற்றிருந்தும் பிறருக்கு ஈயா உள்ளம் கொண்டவன் சிறந்தோன் அல்லன் இதுவே மனித மனங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் உண்மையும் கூட. பொருள் வழங்கல் இல்லாதான் கொடுக்கும் கொடையே சிறந்தது என்கிறது நாலடியார். இதனை,

"கிளைபொருள்

இல்லாள் கொடையே கொடைப்பயன்"

என்ற பாடல் அடிகள் வழி அறியமுடிகிறது (Gowmareeshwari, 2006). மக்கள் இல்லற வாழ்வில் நின்று அனைவருக்கும் பயன்படுமாறு வாழ்தல் வேண்டும். பயன்படாது வாழ்ந்தால் பிறந்து பயன் இல்லை. மக்களாகிய நாம் ஈதல் வேண்டும், ஈயாமை தீமை என்கிறது சிறுபஞ்சமூலம். இதனை,

"ஈவது நன்ற தீ தீயாமை"

என்ற பாடல் அடியால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006). ஈகை பெறுவோரும் மகிழ்ச்சியுறுவர் மகிழ்வர். இத்தகைய பேருள்ளம் மனித குலத்தில் காண்பது அரிதாகும். மனிதர்களாகிய நாம் ஈகை குணம் கொண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும் என்கிறது ஏலாதி. இதனை,

"தவம் எளிது தானம் அரிது"

என்ற பாடல் அடியால் புலனாகின்றது. மனிதர்களை சிறந்தவர்களாகப் போற்றுதலுக்கு ஈதல் என்னும் மனிதநேயப் பண்பு கொண்டு செயல்படுதல் அவசியம் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு ஈதல் பண்பைக் கூறி ஈதலில் சில அறங்களை நமக்குக் கூறுகின்றன (Gowmareeshwari, 2006).

சுற்றத்தார்

தன் சுற்றத்தில் உள்ள இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொள்பவர்கள் சுற்றத்தார் ஆவார்கள். ஒருவர் தன் சுற்றத்தார் துன்பநிலையில் உள்ள போது அத்துன்பத்தைப் போக்குதல் வேண்டும். இப்பண்பே சிறந்தது. இவர்களே சிறந்த சுற்றத்தார் அவர். இதனை,

“அல்லல் ஒருவர்க் கடந்தக்கால் மற்றவர்க்கு

நல்ல கிளைகள் எனப்படுவார்”

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியலாம் (Gowmareeshwari, 2006). இக்கருத்தினை,

“அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப்பறவை போல்

உற்றுழித்தீர்வார் உறவல்லர்”

என்ற பாடலடிகளோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கது (Subramaniam, 2007). சிறந்த சுற்றத்தார்கள் தன் சுற்றம் துன்ப நிலையில் உள்ளபோது அவற்றிலிருந்து காத்தல் வேண்டும் என்ற அறப்பண்பைக் கூறுகின்றன அறநூல்கள். சுற்றத்தாரின் முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் செயல்படும் விதத்தையும் கூறி இனி வரும் சமூகத்திலாவது சுற்றத்தார்கள் மனிதநேயப் பண்பு கொண்டு செயல்படுங்கள் என்கின்றன அற நூல்கள்.

விருந்தோம்பல்

இல்லறத்தின் ஓர் உயர்ந்த பண்பாகத்திகழ்வது விருந்தோம்பல் ஆகும். விருந்தோம்பலினை “விருந்து தந்து உபசரித்தல்” என்கிறது (Annamalai, 1992). க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி. விருந்தோம்பல் பண்பைச் சிறப்பிக்கும் வகையில்,

“விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்”

என்கிறது கொன்றைவேந்தன் (Subramaniam, 2007). உலகில் பொருளைப் பேணி இல்வாழ்க்கை நடத்துவதெல்லாம் விருந்தினரைப் போற்றுதலின் பொருட்டே என்கிறது திருக்குறள். இதன்மூலம் விருந்தோம்பல் எனும் அறப்பண்பு கொண்டு ஒழுகல் இல்லறத்தார்க்கு அவசியம் என்கிறது. இதனை,

“இருந்தோம்பி இல்வாழ் வதெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”

என்கின்றது குறள் (Parimelzhagar, 2008). விருந்து படைப்போர் அன்பில்லாது படைக்கும் வெண்மையான சோற்றை விட அன்போடு அளிக்கும் கூழே இனிமை தரும் என்று கூறுவதன் மூலம் விருந்தோம்பலின் போது அன்பு என்னும் பண்பு கொண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும் என்பதை அறிவுறுத்துகிறது. இதனை,

“பொற்கலத்துப் பெய்தபுலி உகிர்வான் புழுக்கல்

அக்காரம் பாலோடு அமரர்கைத்து உண்டலின்

உப்பிப்புற்கை உயிர் போல் கிளைஞர் மாட்டு

எக்காலத் தானும் இனிது”

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006). விருந்தினரும் சில அறப்பண்புகளைக் கொண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும் என்கிறது பழமொழி நானூறு. விருந்தினராகச் செல்லும் செல்வம் உடையார் வரியோரிடத்தில் செல்லக் கூடாது என்கிறது. இதனை

“நல்கூர்ந் தவர்க்கு நனிபெரிய ராயினார்

செல்விருந்தாகிச் செலவேண்டா”

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006). விருந்தோம்பல் என்பது ஓர் மனிதநேயப் பண்பாகும். விருந்து பெறுவோரும் படைப்போரும் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி, விருந்தோம்பலின் பண்பை மக்கள் கண்டிப்பாக அறிந்து செயல்பட வேண்டும் என்கின்றன அறநூல்கள்.

கொல்லாமை

கொல்லாமை என்பது உயிர்வதையோடு தீயன குறித்து எண்ணுதலும் ஆகும். உயிர் வதையின்றிப் புலால் மறுத்து வாழும் உயர்ந்த பண்பு கொண்டவனை எல்லா உயிர்களும் தெய்வமாக நினைத்துக் கைதொழும் என்கிறது திருக்குறள். இதனை,

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி

எல்லா உயிரும்தொழும்”

என்ற குறட்பா மூலம் அறியலாம் (Parimelzhagar, 2008). தீமையான நினைப்பு கூடாது என்பதையே கொல்லாமை என்கிறது அறநூல். இதற்கு இணங்க, மனிதன் எந்தவொரு நிலையிலும் பிறருக்குக் குற்றம் தீர்வதற்கான செயல்களை மட்டுமே எண்ணல் வேண்டும் என்கிறது நாலடியார். இதனை,

“இசையும் எனினும் இசையாது எனினும்

வசைதீரஎண்ணுவர் சான்றோர்”

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியலாம் (Gowmareeshwari, 2006). மக்களுக்கு எந்நிலையிலும் தீங்கு தராதவற்றையே நினைத்தல் வேண்டும் என்கிறது நாலடியார். நன்குணர்ந்தார் எவற்றைப் பெறுவதாக இருந்தாலும் ஒருயிரையும் கொல்லமாட்டார்கள். ஆகவே மக்களே நீங்களும் உயிரைக் கொல்லாது செயல்படுவிராக என்கிறது சிறுபஞ்சமூலம். இதனை,

“கொல்லாமை நன்று கொலை தீது”

என்ற பாடல் அடியால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006).

ஒருவன் தான் செய்யும் செயல்களில் நிதானம் தேவை, அச்செயலினால் பிறர் துன்பம் அடைதல் கூடாது. எனவே பிறரையும் தம்மைப் போல் நினைத்து தீங்கு செய்யாதிருத்தல் வேண்டும் என்று மக்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. இதனை,

“நினைத்துப் பிறர்பணிப்பச் செய்யாமை வேண்டும்”

என்ற பாடல் அடியால் அறியலாம் (Gowmareeshwari, 2006). கொலை தீது, மக்களாகிய நாம் பிற உயிர்களை வதை செய்யாது வாழவேண்டும் என்பதை அறியமுடிகின்றது. இக்கருத்தையே நான்மணிக்கடிகையும்,

“எல்லா இடத்தும் கொலைதீது”

என்று கூறுகின்றது. உயிர்வதை செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கூறுவதன் மூலம் புலால் மறுத்தல் தானாக நடைமுறைக்கு வரும் என்பதை அறநூல்கள் வழி அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006).

இன்னாசெய்யாமை

பிறருக்கு நன்மை செய்வதற்காகப் படைக்கப்பட்டவை மனிதப் பிறவியே ஆகும். இப்பிறப்பில் முடிந்தவரை பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாது இருத்தல் வேண்டும். இன்னா செய்யாமை மனிதப் பிறவிக் கே உரிய சிறந்த பண்பாகும். இன்னாதவை செய்கின்றவர்களுக்கும் இனியவைகளையே செய்தல் வேண்டும் என்கிறது திருக்குறள். இதனை,

“இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவேசெய்யாக்கால்

என்ன பயத்ததோ சால்பு”

என்ற குறட்பா மூலம் அறியலாம் (Parimelzhagar, 2008).

ஒருவருக்குத் தீங்கினை செய்தால் நீ துன்பம் அடையாது இருப்பாய் என்று கூறினாலும் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் பிறருக்கு ஒரு சிறிதும் தீங்கு தராதசெயல்களைச் செய்தல் வேண்டும் என்று பழமொழி நானூறு பகர்கிறது. இதனை,

“கெடுவல்எனப்பட்டகண்ணும் தனக்கோர்

வல்ல செய்தல் வேண்டும்”

என்ற பாடல் அடியால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006). யாருக்கும் எவ்விதமான தீங்கு செயலையும் செய்ய வேண்டாம் என்கிறது பழமொழிநானூறு. இதனை,

“யாவர்க்கே யாயினும் இன்னா செயல் வேண்டா”

என்ற பாடலால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006). இதுபோன்ற செயல்களைச் செய்தல் கூடாது என்று சிறுபஞ்சமூலமும் கூறுகின்றது. ஒருவர் தமக்குச் செய்த நல்லவற்றை வெளிப்படுத்தி தீயவற்றை எண்ணாமல் மறந்து பிற உயிர்களுக்கு ஊன்கோலாய் உதவ வேண்டும் என்கிறது சிறுபஞ்சமூலம். இதனை,

“நல்ல வெளிப்படுத்து தீய மறந்து

இல்லை உயிர்க்கு ஊற்றம்கோலாகி”

என்ற பாடல் அடிகளால் அறியமுடிகின்றது (Gowmareeshwari, 2006). இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் திருக்குறளும் ஒருவர் தன் மேல் கொண்ட கோபம் காரணமாக இன்னாதவற்றைச் செய்த இடத்தும் மறுத்து அவர்களுக்கு இன்னா செய்யாமை அறிவாளரின் கொள்கையாகும் என்கிறது. இதனை,

“கருத்தை இன்னா செய்தஅக் கண்ணும் மறுத்து இன்னா

செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்”

என்ற குறட்பா வழி அறியமுடிகிறது (Parimelzhagar, 2008). மக்களிடம் தீயன குறித்த எண்ணம் கூடாது என்று என்னுமளவிற்குத் தெளிவான கருத்துக்களைக் கூறுகின்றது. அறநூல்களில் தீயன பற்றி எண்ணத்தை ஒழிக்கவே பொய்யாமை என்னும் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது.

முடிவுரை

வையகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் அன்புடனும் வாய்மையுடனும் ஒற்றுமை பாராட்டி வாழ்தல் வேண்டும் மனிதனின் வாழ்வும் தாழ்வும் நிலத்தைப் பொறுத்து அமைவது இல்லை. அந்நிலத்தில் வாழக்கூடிய நன்மக்களை கொண்டு அமைவது. மனிதனை மனிதனாக மதிக்கப் பெற்று மனிதநேயம் மிக்கவனாக வாழ்கின்ற நிலம் நன்மை பயக்கும் என்பதையும் மனிதன் இவ்வுலகில் பொறுப்பு மிகுந்தவனாக இருக்க வேண்டும். என்பதையும் அற நூல்கள் வழியாகக் கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. உண்மையான மனிதநேயவாழ்வியழுக்குவெறுப்பும் கிடையாது விருப்பும்

கிடையாது மனிதநேயம் காப்போம் நாம் ஒவ்வொருவரும் மனிதநேய அறத்துடன் இவ்வையகத்தில் வாழ்வோம்.

References

- Annamalai, E. (1992) Kiravin tamil agarathi, Koviloor madalayam, Koviloor, India.
- Gowmareeshwari, S. (2006) Pathenen Keelkanaku, saratha pathippagam, Chennai, India.
- Parimelzhagar, (2008) Thirukkural Moolamum uraiyum, Saratha Publications, Chennai, India.
- Singaravadivelan, A. (2005) Abithana Sinthamani, Koviloor madalayam, Koviloor, India.
- Subramaniam, N.V. (2007) Pirkaala needhi noolgal, Saratha Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License